

Hans ansikte är för många synonymt med "Bolibompa" och "Lilla Aktuellt", där han till och med är barnens egen tittarombudsman.

– Jag känner igen mig i barn, säger Stephan Yüceyatak.

"Jag hade det jobbigt privat som grabb och Bolibompa blev som en storebror för mig."

Stephan – alltid på barnens sida

Regnet ligger i luften på Hagaskolans gård där ett fåtal barn har samlats för att leka. Stephan Yüceyatak ser sig om kring. Det mesta är sig likt, säger han. Hagaskolan hette Oxhagsskolan när han gick här. Och det var just här som han lärde sig att umgås med barn från både välbärgade familjer och dem som hade det sämre ställt ekonomiskt, säger han. Det var här han lärde sig verka i båda världarna.

– Då var det mindre segregerat, tror jag, säger han.

Han föddes i Jönköping och hann bo i Trelleborg innan han som sjuåring flyttade till Oxhagen. När läraren bad honom

berätta lite om sig själv sa han: "Haj, jao heitu Stäefan, (han heter Stephan med ett långt A) äe freon Trelleborg och är kristän" med ett mellanting av dialekt och brytning, som han kallar det.

– Än i dag mobbar mina vänner mig för det där, säger Stephan Yüceyatak.

Ett orangebeiget bås som står bredvid basketplanen får agera regnskydd när det börjar dugga. Stephan Yüceyatak berättar hur han kom in på tv-banan. Hur han övertygade en klasskamrat som hade en liten tv-kanal att låta honom fråga ut de politiska partiledarna inför valet 2006.

– Jag hade på mig för stor kostym och var jättenervös, men jag ville ställa frågor och få svar som allmänheten förstod sig på. Jag var inte den bästa journalisten, men jag kom från en annan värld.

Än i dag tycker jag att jag ibland ställde ganska bra frågor.

Vad menar du med att du kom från "en annan värld"?

– Det är väldigt segregerat inom journalistiken. Det är en vit, medelklass – ibland till och med övre medelklass – som skildrar det som sker i samhället. Men många känner inte igen sig i det. Jag har en annan infallsvinkel för att jag kommer från en annan social klass. I Sverige talar vi inte längre om hur viktig klass är, säger han övertygat.

Efter utfrågarinsatserna och en praktik på Utbildningsradion, UR, sökte hans sig tillbaka till Örebro. Mamma Sara var cancersjuk och han ville vara nära henne. Han fick jobb på SVT Örebro som programledare och reporter i programmet "Reagera".

Tre säsonger senare la redaktören en lapp på hans skrivbord. På den stod det att barnprogrammet "Bolibompa" sökte en programledare. Redaktören tyckte att han skulle söka.

– Jag skickade iväg en gammal stor videokassett till SVT, säger Stephan Yüceyatak och skrattar.

Inget svar kom.

Av UR blev han erbjuden programledarrollen i serien "Älska film", en insats som han skulle komma att belönas för med en nominering till tv-priset Kristallen.

Sakta börjar folk känna igen honom, nu även utanför Örebro.

Under inspelningen av "Älska film" hörde "Bolibompa"-redaktionen av sig och erbjöd honom jobbet som programledare den kommande hösten. Han grät när han fick reda på att han hade fått jobbet, berättar han.

– Jag hade det jobbigt privat som grabb och "Bolibompa" blev som en storebror för mig, en paus i min tillvaro, säger Stephan Yüceyatak. Mer än så vill han inte berätta om varför han som barn mådde dåligt. Han säger bara att han som storebror till två systrar hade behövt en storebror själv.

I höst är han tillbaka som reporter och barnens tittarombudsman på "Lilla Aktuellt". Idén att han ska stå på bar-

nens sida och hjälpa dem med deras problem var hans egen.

– Jag har mått väldigt dåligt när jag har fått mejl från barn som inte mår bra. Det kan handla om att ett barn blir kallad för "apa" av sin mamma och pappa. Andra har kanske blivit utslängda på gatan och vissa skriver att de inte längre vill leva.

Han känner igen sig i barn, säger han och berättar att han i början av jobbet satt på sin fritid i flera timmar och svarade på alla mejl han hade fått.

Som barn hade han velat ha någon som han kunde mejla. Någon som kunde ge honom olika alternativ på hur han kunde gå vidare med sitt problem. Och någon som kunde säga: hjälper inte det här som jag har tipsat dig om så kan du höra av dig till mig igen.

– Jag visste inte ens hur man stavade till Bris när jag var liten, berättar Stephan Yüceyatak.

Jobbet som barnens tittarombudsman innebär i dag har han kontakt med Bris, Barnens rätt i samhället, och Rädda Barnen för att få professionell hjälp med de svåraste mejlen.

Numera går det inte en dag utan att han på ett eller annat sätt blir igenkänd, säger han. Människor kommer fram för att prata med honom, till och med i duschen på gymmet.

– Det är det värsta som finns. Vi svenskar är jättediskreta vanligtvis men barnprogramledare är villebråd. Det spelar ingen roll om jag sitter och äter middag eller om någon nära precis har dött, folk kommer fram till mig. Fast det är roligt när föräldrar skickar fram sina treåriga barn, som knappt kan prata, och jag vet att det är de själva som är intresserade av att prata med mig.

På kylskåpet samlar mamma Sara pressklipp på sonen. NA-artikeln med rubriken "Stephan gillar basket..." är den första Stephan Yüceyatak förekom i.

FAKTA Stephan Yüceyatak

Ålder: 29

Född: i Jönköping, men upp-vuxen i Örebro.

Familj: Mamma, två systrar, morföräldrar och sambo.

Bor: Lilla Essingen i Stockholm och Oxhagen i Örebro

Jobb: Programledare för "Reagera", "Zap-Europa", "Älska film", "Bolibompa". Aktuell i höst som reporter och barnens tittarombudsman på "Lilla Aktuellt" på SVT och nystartade UR-serien "Doktor NO".

En bra programledare har inga extrema ansiktsdrag fick Stephan Yüceyatak höra på Dramatiska institutet. Han räknar upp sina: "buskiga ögonbryn, stor näsa, insjunkna ögon..."

TEXT:

ARASH MOKHTARI

019-15 52 71

arash.mokhtari@na.se

BILD:

MARC FEMENIA

019-15 53 91

marc.femenia@na.se

"Jag åker hit till Örebro för att varva ner", säger Stephan Yüceyatak. Här har han mamma Sara Yüceyatak och morfar Hanna Celik och mormor Mariam Celik bor i Varberga.